

[Knud Kristensen.]

Gang er af lige stor Interesse og, naar alt kommer til alt, maaske endda af mere Interesse for Industrien end for Landbruget, men den er i hele Samfundets Interesse og ikke nogen speciel Landbrugsinteresse. Men det, som de Herrer har gennemført, og som de har sat ind i Loven, nemlig det beskyttelsesmæssige Moment, det er først og fremmest, for ikke at sige udelukkende, til Fordel for Hjemmeindustrien, og dette er en afgørende Fordel for denne Industri og til afgørende Skade for Eksporterhvervene, fordi de maa betale de høje Priser, som denne Beskyttelsespolitik medfører.

Der er saa blevet spurgt: Hvad vil da Venstre gennemføre? Hvad var det, deres Forslag gik ud paa? Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der er ingen Friliste. Nej, men der er heller ingen bunden Liste, og derfor har det ærede Medlem ikke nogen som helst Ret til at sige, at saa er der ikke mere Frihed. Jo, der er mere Frihed, for det ærede Medlem ved meget vel, og det er sagt heroppe fra Gang efter Gang, at det kan man ikke paa Forhaand sige; naar de Udvalg, som forestaar Landets Handel udadtil, tilrettelægger den, vil det vise sig, hvilke Varer de mener dels har Interesse, dels i den nærmeste Fremtid kan faa Interesse handelspolitisk og eksportpolitisk set, og hvad der er derudover, kan de i Henhold til Loven ikke føre ind under Reguleringen. Derfor vil alle de Varer, der er inde under Reguleringen og benyttes i Reguleringens Tjeneste alene af beskyttelsesmæssige og valutariske Hensyn, ifølge Venstres Lov ikke komme ind under Reguleringen, og derfor er dette meget mindre end det, som efter den nuværende Lov kommer ind under Reguleringen.

Vi kommer saa til Administrationen af Løven. Der blev sagt fra de Herrer Side, at Venstre har været med til at administrere Løven i fuld Overensstemmelse med Regeringen, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller brugte det Udtryk, at Venstre har aldrig stemt imod Regeringen. Saa vil de, der ikke kender Forholdene, selvfølgelig tro, at vi altid har været enige med Regeringen. Men denne Fremstilling er bundforkert, for ikke at sige bundfalsk. Thi Forholdet er det, at naar man har en Lov, og naar man er sat til at administrere en Lov, kan man ikke administrere akkurat, som man selv ønsker, saa er man i visse Henseender bundet af det, Lovgivningsmagten har vedtaget, og derfor er man ikke frit stillet. Men dertil

kommer, at naar det kan siges, at vi ikke har stemt imod Regeringen, er det, fordi man i al Almindelighed ikke stemmer i Valutaudvalget. Og hvorfor stemmer man ikke? Fordi man ingenting har at beslutte, man har kun det at forhandle.

Men hvis de ærede Medlemmer vil paastaa, at Venstre aldrig har givet Udtryk for en Opfattelse, der var modsat Regeringens, vil jeg tillade mig at sige her, at det er fuldkommen urigtigt. Venstres Medlemmer har i Valutaudvalget Gang paa Gang givet Udtryk for en anden Opfattelse af Reguleringen, ogsaa paa Grundlag af denne Lov, end den, Regeringen vilde gennemføre, og hvis de Herrer vil have Eksempler derpaa, er jeg villig til at oplyse i hvilke Tilfælde. Den eneste Gang, vi har stemt, saa vidt jeg erindrer — og jeg tror ikke jeg tager fejl —, er om Kaffe, om Te, om Svesker, og der stemte vi ganske rigtigt ikke mod Regeringen, men vi stemte heller ikke for Regeringen. Men jeg har givet den Begrundelse, at naar vi har denne Lov, betyder en større Indførsel af disse Varer, at saa bliver der en mindre Indførsel af andre Varer, og derfor er dette ikke en Begrænsning i selve Importreguleringens Omfang, men det er at lægge Begrænsningen over paa andre og maaske mere vigtige Varer.

Nej, det, som er Systemet i Valuta-loven, det er det, at man igennem navnlig de Sider, og udelukkende de Sider, vi har været Modstandere af, lader Landbruget, Eksporterhvervene i det hele taget, konkurrere paa de udenlandske Markeder og tage de Priser, de kan faa hjem under denne Konkurrence, men det er paa den anden Side dette, at det, som sælges paa Hjemmemarkedet, beskytter man, saa at de kan tage en Pris, der ligger langt ud over det Niveau, som Eksporterhvervene maa nøjes med, og dette maa Eksporterhvervene ogsaa betale. Det er deri, Forskellen og Uligheden i Behandlingen igennem Valutacentralen ligger, og det skal de Herrer ikke komme uden om, for det kan de ikke komme uden om. Ethvert forstandigt Menneske kan se, at saadan er Forholdene, og det er det, der er Ulykken, Uretfærdigheden, Urimeligheden i den Valutapolitik, som de tre Partier sammen med Regeringen fører.

Jeg skal nævne et bestemt Eksempel paa, hvad det fører til. En Virksomhed her i Landet vilde købe Varer for ca. 2 000 Kr. Der blev nægtet den Valutaattest, og den maatte gaa til at købe den samme Vare her i Landet til en Pris af ca. 3 000 Kr., det vil sige 50 pCt.s Forhøjelse. Hvad var